

הון, שלטון ומלון בססגון

חמש שנים לאחר שכתבה ב"קצה המדבר" הניעה את המאבק הציבורי למען עמק ססגון, מביא ניב גולן פרטים חדשים על הפרשה המקומית שתפסה ממדים ארציים. למשל: שעמק ססגון הוגדר כ"שמורת טבע מוצעת" בתוכנית המתאר הארצית, ושהיזם יואב איגרא לקח חלק פעיל בהוצאתן של חוות הדגים מים סוף

כמה שנות לבטים, אמצה הרשות את דו"ח הסוקר והודיעה לוועדה המחוזית כי "חלופת עמק ססגון אינה ראויה להקמת מלון". אל דאגה: אלה שהשתמשו ברט"ג כחותמת כש"רות למהלכיהם, לא עפעפו.

בקרוב: לינה בתמונע

מי שרוצים לישון בנוחיות ולהתעורר מול עמודי שלמה - וכן מי שטוענים ש"לינה בתמונע היא חלק הכרחי מהמוצר התיירותי של הפארק" - יכולים לשמוח: בשנה הבאה תחל אי"ה הקמתו של מתחם הלינה בסמוך לאגם. המקום יוכל לאכלס 250 איש, בתי ספר באמצע השבוע ומשפחות בסופו. אופי הבנייה ישדר פשטות, אבל החדרים יכללו מיזוג, מקלחות ושירותים צמודים. "הירוקים" יתמכו.

האם אפשר להסתפק בזה, או שבאמת חייבים להקים על שפת נחל תמונע אולם קונגרסים בן אלפיים מושבים, ארבעה מלונות, פארק מים ופארק אתגרים, מרכז מסחרי ועוד?

אדריכלים ללא גבולות

בזכות כישרונותיו וניסיונו גויס יואב איגרא לשני פרויקטים חשובים בחבל אילות: תכנונו מחדש של כפר הנופש "נוף אילות" והמיום התיירותי המרשים של יהל טוב ויפה, אבל הקהילה שמזמינה את אדר' איגרא לפעול במרחביה, צריכה גם לדעת כיצד לומר לו בכירור, שאין שום הצדקה שיתחרה במה שהטבע יצר בעמק ססגון במשך מיליוני שנים - קל וחומר שיגרום להרס סביבתי בליסולח.

לקראת ערבה צפופה

זה שיש ברמת המדבר, מערבה מכאן, המון שמורות טבע זה יפה וחשוב. רק צריך לזכור שמדובר בעיקר בשטחי אש סגורים. לא רלוונטי במיוחד לחיינו המתנהלים בעמק הערבה. כאן למטה העסק צפוף, ויהיה צפוף עוד יותר: נמל תעופה בינלאומי, רכבת, שטחים חקלאיים ושדות סולאריים, מאגרי מים, הרחבות ישובים, תעשיית מכרות מתחדשת, תיירות... צריך להשאיר גם למטה קצת מדבר. בשביל הילדים, אתם יודעים.

ניב גולן

להזמין מסמך סביבתי מגורם אובייקטיבי ובמימון המדינה. ככלל, היזמים הם שמשי" למים לחברות פרטיות כדי שיכינו תסקיר סביבתי בעניין הפרויקט אותו הם מקדמים, והתוצאות בהתאם.

הקהילה שמזמינה את אדר' איגרא לפעול במרחביה, צריכה גם לדעת כיצד לומר לו בכירור, שאין שום הצדקה שיתחרה במה שהטבע יצר במשך מיליוני שנים - קל וחומר שיגרום להרס סביבתי בליסולח

במקרה של מיזם איגרא, התנוסס שם החברה שלו בראש המסמך הסביבתי... האדריכל רון ריון, שעבד אז אצל יואב איגרא, היה חבר בצוות שחיווה דעה - על התוכנית שהוא עצמו היה שותף בהכנתה.

מששכרה הוועדה צוות מקצועי ובלתי תלוי, קרה מה שיכול לקרות רק כשמנתקים את התלות הכלכלית של הסוקר ביזם. הצוות הגיע למסקנות חד משמעיות: "תהיה זו טעות חמורה להמשיך בהליך האישור של התוכנית באתר המקורי", משום שזו "תפגע בנוף נדיר ברמה הלאומית, באזור שטרם הופר על ידי פעילות אנושית".

על חוסר הבושה

המסקנות החותכות של הצוות המקצועי הקשו מאוד לאשר מחדש את המיזם. הפתרון שמצאו חברי הוועדה המחוזית: גניזת הדו"ח שהזמינו, בטענה שהוא נערך תוך התבססות על הנחה שגויה - כלל לא ניתן להקים מתקן מלונאי כלשהו בתמונע. זאת, משום שהוראותיה של תוכנית המתאר הארצית הגדירו את המרחב כבעל רגישות סביבתית עליונה. האבסורד ברור, שהרי מי שהנחה את צוות הסוקר לבדוק את החלופות במרחב תמונע היתה, כמוכן, הוועדה עצמה... ובכלל: ניתן לבנות בעמק ססגון, בלב האזור הרגיש ביותר, משום שהתוכנית המדוברת נערכה לפני שנות דור, כך שהסטנדרטים התקפים היום לא חלים עליה.

הרשות נגד מלון בססגון

תומכי פרויקט איגרא ציינו שוב ושוב שהוא קודם בכרכת רשות הטבע והגנים. לאחר

המאבק למען עמק ססגון נועד למטרה אחת: השארת המרחב של צפון תמונע, בין הר מכ"רות לגבעת ססגון, חף מבנייה ובמלוא הדרו הבראשיתי. היעד הסופי הוא הכרזת שמורה; האמצעי - מציאת אתר חלופי לשם הקמתו של מתקן מלונאי סביר. ובכן, מסתבר במפתיע כי בתוכנית המתאר הארצית לשמורות טבע (תמ"א 8) עמק ססגון צבוע בירוק ומוגדר כ"שמורת טבע מוצעת". כמוכן, לא מדובר ב"שמורה מוכרזת", דרגת ההגנה העליונה, ובכל זאת - ייעוד לשימור.

היום, כאשר לוקחים נכס השייך לכלל הציבור ומוסרים אותו לידי של בעל הון, קוראים לכך "הפרטה". אנחנו הקיבוצניקים אמנם רגילים לראות את עצמנו כ"טובים", ואת אנשי ההון כ"רעים"; אבל במקרה המדובר, נהג יואב איגרא כמצופה מיזם, בעוד שקיבוצי חבל אילות וקק"ל הפעילו לחץ כבד על רשות שמורות הטבע, כדי שזו תסכים לגריעת העמק מהמרחב שנועד לשימור.

איגרא שותף לפגיעה בערדג

מאז המאבק להוצאת חוות הדגים ממפרץ אילות, "הירוקים" הפכו אצל חלקנו לסדין אדום. היו אף שהאשימו בפומבי את יוזמי המאבק למען עמק ססגון כי פעולתם היא המשך ישיר לקמפיין של "צלול". זו היתה השמצה מרגיזה, מה גם שכעדותו של רמי שדה, דובר "צלול" דאז, איגרא הוא שהיה שותף פעיל בקמפיין לסגירת ערדג ו"עזר בו בדרכים שונות וחשובות". זו מן הסתם זכור תו של האיש, השאלה כיצד הוא הפך ל"יקיר חבל אילות".

לאחר שנתן נוקאאוט לערדג, המשיך רמי שדה לייעץ ליואב איגרא ואף דברר אותו במטרה לקדם את קריית המלונות בתמונע.

ארדן לימין הסביבה

השר גלעד ארדן שבר את המוסכמה לפיה ענייני סביבה הם תחביב של שמאלנים משועממים, שחרדים לגורלו של העורב הנובי שחור הזובי. ארדן התייצב איתן לימין עמק ססגון ואמר: "אם נצטרך, נלך לבית המשפט העליון. אני חושב שזה לא הגיוני להתעקש על אותו מיקום".

על האובייקטיביות

פרשת הססגון היא כנראה המקרה הראשון שבו דרש בית המשפט מהוועדה המחוזית